

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

473 **BESCHIKKING** van de Minister van Justitie van 25 september 1967, houdende plaatsing in het Staatsblad van de tekst van de Ziektewet (Stb. 1913, 204), zoals deze laatstelijk is gewijzigd bij de wet van 18 februari 1966, Stb. 85.

De Minister van Justitie,

Gelet op artikel LI van de Wet van 18 februari 1966, Stb. 85;

Besluit:

de tekst van de Ziektewet (Stb. 1913, 204), zoals deze laatstelijk is gewijzigd bij de wet van 18 februari 1966, Stb. 85, in het Staatsblad te plaatsen als bijlage van deze beschikking.

's-Gravenhage, 25 september 1967.

De Minister van Justitie,
C. H. F. POLAK.

Uitgegeven de vijfde oktober 1967.

De Minister van Justitie,
C. H. F. POLAK.

Tekst van de Ziektewet, zoals deze wet is vastgesteld bij de wet van 5 juni 1913, Stb. 204, en laatstelijk is gewijzigd bij de wet van 18 februari 1966, Stb. 85.

EERSTE AFDELING

Algemene bepalingen

§ 1. Algemeen

Artikel 1. Voor de toepassing van deze wet en van de tot haar uitvoering genomen besluiten wordt verstaan onder:

a. Onze Minister: Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid;

b. lichamen: rechtspersonen, maat- en vennootschappen, andere verenigingen van personen, ondernemingen van publiekrechtelijke rechtspersoon en doelvermogens.

Artikel 1a. (Vervallen).

Artikel 1b. (Vervallen).

Artikel 2. 1. Waar iemand woont en waar een lichaam gevestigd is, wordt naar de omstandigheden beoordeeld.

2. Voor de toepassing van het eerste lid worden schepen en luchtvaartuigen, welke binnen het Rijk hun thuishaven hebben, ten opzichte van de werkgever en de bemanning beschouwd als deel van het Rijk.

§ 2. De werknemer

Artikel 3. 1. Werknemer is de natuurlijke persoon, die in privaatrechtelijke of in publiekrechtelijke dienstbetrekking staat.

2. Wie zijn dienstbetrekking niet binnen het Rijk vervult, wordt slechts als werknemer beschouwd, indien hij binnen het Rijk woont en zijn werkgever eveneens binnen het Rijk woont of gevestigd is. Voor zover een werkgever:

a. binnen het Rijk een vaste inrichting voor de uitoefening van zijn bedrijf of beroep of een binnen het Rijk wonende of gevestigde vaste vertegenwoordiger heeft, dan wel

b. binnen het Rijk een of meer personen in dienst heeft en hij door of vanwege Onze Minister als werkgever is aange-
wezen,

wordt hij voor de toepassing van de vorige volzin gelijkgesteld met een binnen het Rijk gevestigde werkgever.

3. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald, dat personen, die niet binnen het Rijk wonen, ook als werknemer worden beschouwd, voor zover zij hun dienstbetrekking buiten het Rijk vervullen.

4. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kan van het bepaalde in het eerste en in het tweede lid worden afgeweken:

a. ten aanzien van vreemdelingen;

b. ten aanzien van personen, op wie van toepassing is een regeling inzake verzekering tegen geldelijke gevolgen van arbeidsongeschiktheid van een ander deel van het Koninkrijk, van een andere Mogendheid of van een volkenrechtelijke organisatie;

c. ten aanzien van personen, die slechts tijdelijk hier te lande verblijven of tijdelijk hier te lande werkzaam zijn.

Artikel 4. 1. Als dienstbetrekking wordt beschouwd de arbeidsverhouding van:

a. degene, die anders dan in de uitoefening van een bedrijf of in de zelfstandige uitoefening van een beroep in aangewonen werk persoonlijk arbeid verricht;

b. degene, die de onder *a* bedoelde persoon als hulp bij het verrichten van de arbeid bijstaat;

c. degene, die krachtens overeenkomst met een ander tegen beloning geregeld zijn bemiddeling verleent tot het tot stand komen van overeenkomsten tussen daartoe door hem te bezoeken personen en die ander, mits hij de bedoelde bemiddeling uitsluitend voor die ander verleent, het verlenen van die bemiddeling niet een voor hem bijkomstige werkzaamheid is en hij zich daarbij doorgaans niet door meer dan twee andere personen laat bijstaan;

d. degene, die krachtens overeenkomst met een ander tegen beloning geregeld zijn bemiddeling verleent tot het tot stand komen van overeenkomsten tussen daartoe door hem te bezoeken personen en een opdrachtgever van die ander, mits hij de bedoelde bemiddeling uitsluitend voor die ander verleent, het verlenen van die bemiddeling niet een voor hem bijkomstige werkzaamheid is en hij zich daarbij doorgaans niet door meer dan twee andere personen laat bijstaan;

e. degene, die bij wijze van sociale werkvoorziening tewerk gesteld is;

f. degene, die als lid van de bemanning van een vissersvaartuig aanspraak heeft op een aandeel in de besomming, tenzij hij exploitant of mede-exploitant van het vaartuig is;

g. degene, die werkzaam is om vakbekwaamheid te verwerven, onder wie mede wordt begrepen degene, die als leerling van een instelling van onderwijs praktisch werkzaam is, alsmede degene, die aan een bedrijfsschool opleiding ontvangt, een en ander indien een beloning wordt genoten, die niet uitsluitend bestaat in het ontvangen van onderricht.

2. Het bepaalde in het vorige lid, onder *a* en *b*, blijft buiten toepassing, indien de aldaar bedoelde arbeid wordt verricht ten behoeve van een natuurlijk persoon, die deze arbeid doet verrichten anders dan in de uitoefening van een bedrijf of in de zelfstandige uitoefening van een beroep.

3. Onze Minister kan, in overeenstemming met Onze Minister van Financiën, regelen stellen, naar welke wordt beoordeeld of de in het eerste lid, onder *a* en *b*, bedoelde arbeid in de uitoefening van een bedrijf of in de zelfstandige uitoefening van een beroep wordt verricht.

Artikel 5. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regelen worden gesteld, ingevolge welke eveneens als dienstbetrekking wordt beschouwd de arbeidsverhouding van:

- a.* degene, die als thuiswerker arbeid verricht;
- b.* degene, die de onder *a* bedoelde persoon als hulp bij het verrichten van de arbeid bijstaat;
- c.* degene, die als musicus of anderszins als artiest optreedt dan wel als beroep een tak van sport beoefent;
- d.* degene, die tegen beloning persoonlijk arbeid verricht en wiens arbeidsverhouding niet reeds ingevolge de voorgaande bepalingen als dienstbetrekking wordt beschouwd, doch hiermede maatschappelijk gelijk kan worden gesteld.

Artikel 6. 1. Als dienstbetrekking wordt niet beschouwd de arbeidsverhouding van:

- a.* degene, aan wie door het Rijk ter zake van zijn arbeidsverhouding invaliditeitspensioen is verzekerd dan wel zal zijn verzekerd, indien het met hem voor langer dan zes maanden of voor onbepaalde tijd aangegane dienstverband zes maanden heeft geduurd, alsmede van degene, bedoeld in artikel 2, tweede lid, onder *a*, van de Ambtenarenwet 1929;
 - b.* degene, die een verplichting naleeft, hem opgelegd door de wet of voortvloeiende uit een verbintenis anders dan bij arbeidsovereenkomst door hem jegens de Overheid aangegaan ten aanzien van 's lands verdediging of ter bescherming van de openbare orde en de veiligheid der bevolking, alsmede van degene, die als vrijwilliger of krachtens oproeping ingevolge de artikelen 226 en 227 der Gemeentewet al dan niet tegen loon werkzaamheden verricht bij een gemeentelijke brandweer;
 - c.* degene, die ten behoeve van de natuurlijke persoon, tot wie hij in dienstbetrekking staat, uitsluitend of nagenoeg uitsluitend huiselijke of persoonlijke diensten in diens huishouding verricht en die diensten doorgaans op minder dan drie dagen per week verricht.
2. Geen dienstbetrekking wordt geacht aanwezig te zijn op dagen, waarop geen arbeid wordt verricht en geen uitkering of een uitkering van minder dan de helft van het normale loon van de werkgever wordt genoten, tenzij het niet verrichten van de arbeid zijn oorzaak vindt in:
- a.* een normale onderbreking van of verhindering tot het verrichten van de arbeid, zolang deze onderbreking of verhindering niet langer dan een maand heeft geduurd;
 - b.* weersinvloeden, gebrek aan materialen of dergelijke omstandigheden;
 - c.* bijzonder verlof, zoals studieverlof, zolang dit verlof niet langer dan een maand heeft geduurd;
 - d.* de omstandigheid, dat de dienstbetrekking er toe strekt, dat slechts een gedeelte van een normale werkweek arbeid wordt verricht;
 - e.* de omstandigheid, dat de dienstbetrekking er toe strekt, dat niet regelmatig in elke kalenderweek arbeid wordt verricht, voor zover het betreft de kalenderweek waarin arbeid wordt verricht of arbeid zou worden verricht, indien de betrokkene niet arbeidsongeschikt was geworden.

3. Het bepaalde in de vorige leden is alleen van toepassing op de aldaar bedoelde arbeidsverhoudingen.

Artikel 7. Voor de toepassing van deze wet wordt als werknemer beschouwd:

- a.* degene, die krachtens de Werkloosheidswet uitkering ontvangt;
- b.* degene, die wegens werkloosheid niet werkt, doch aan wie krachtens artikel 28, tweede lid, onder *h*, of artikel 28,

tweede lid, onder *h*, in verbinding met artikel 36, tweede lid, der Werkloosheidswet geen uitkering wordt toegekend;

c. degene, die wegens werkloosheid niet werkt, doch te wiens aanzien krachtens het bepaalde in artikel 28, tweede lid, onder *f*, of artikel 28, tweede lid, onder *f*, in verbinding met artikel 36, tweede lid, der Werkloosheidswet opschorting van de uitbetaling van zijn uitkering plaats heeft;

d. degene, die wegens werkloosheid niet werkt, doch aan wie geen uitkering wordt toegekend, omdat naar het oordeel van de bedrijfsvereniging op zijn laatste werkgever de verplichting rust tijdens de werkloosheid het loon onverminderd door te betalen;

e. in door Onze Minister aan te wijzen gevallen degene, die wegens werkloosheid niet werkt, doch aan wie geen uitkering wordt verleend op grond van enige bepaling van de Werkloosheidswet, van het wachtgeldreglement van een bedrijfsvereniging of van het reglement voor de werkloosheidsverzekering.

Artikel 8. Voor de toepassing van deze wet wordt mede als werknemer beschouwd:

- a.* degene, die krachtens de verplichte verzekering ingevolge deze wet ziekengeld ontvangt;
- b.* in door Onze Minister aan te wijzen gevallen degene, die wegens ziekte niet werkt, doch aan wie geen ziekengeld wordt verleend op grond van enige bepaling van deze wet.

§ 3. De werkgever

Artikel 9. Werkgever is degene, tot wie een of meer natuurlijke personen in dienstbetrekking staan.

Artikel 10. Als degene, tot wie de dienstbetrekking bestaat, wordt beschouwd:

- 1°. in de gevallen, bedoeld in artikel 4, eerste lid, onder:
 - a* en *b*: de aanbesteder;
 - c* en *d*: degene, met wie de overeenkomst tot bemiddeling is gesloten;
 - e*: degene, op wie de verplichting rust het loon te betalen;
 - f*: de exploitant of mede-exploitant van het vaartuig;
 - g*: degene, bij wie de werkzaamheden worden verricht of de opleiding wordt genoten;
- 2°. in de gevallen, bedoeld in artikel 5, onder:
 - a*: de opdrachtgever;
 - b*: de thuiswerker;
 - c*: degene, met wie het optreden of de sportbeoefening is overeengekomen;
 - d*: degene, die bij de in artikel 5 bedoelde algemene maatregel van bestuur als werkgever wordt aangewezen.

Artikel 11. Als werkgever wordt beschouwd in de gevallen, bedoeld in artikel 7 onder:

- a*, *b* en *c*: de bedrijfsvereniging, welke beslist over de aldaar bedoelde uitkering;
- d*: de laatste werkgever;
- e*: degene, die door Onze Minister als werkgever wordt aangewezen.

Artikel 12. 1. Onze Minister kan bepalen, dat werknemers, wier lonen worden uitbetaald door een door Onze Minister erkend administratiekantoor, voor de toepassing van deze wet geacht worden in dienstbetrekking te staan tot dat kantoor.

2. Onze Minister kan, in overeenstemming met Onze Minister van Financiën, in afwijking van het bepaalde in de artikelen 9 en 10 een ander dan de aldaar bedoelde personen aanwijzen als werkgever met betrekking tot:

- a.* degene, die krachtens overeenkomst met een ander tegen beloning geregeld zijn bemiddeling verleent tot het tot stand komen van overeenkomsten tussen daartoe door hem te bezoeken personen en een opdrachtgever van die ander;

b. degene, die een thuiswerker als hulp bij het verrichten van de arbeid bijstaat;

c. degene, die als musicus of anderszins als artiest optreedt dan wel als beroep een tak van sport beoefent.

Artikel 13. 1. De werkgever is verplicht de werknemer gelegenheid te geven tot het uitoefenen van de hem bij of krachtens deze wet toegekende bevoegdheden en tot het nakomen van de hem bij of krachtens deze wet opgelegde verplichtingen, voor zover de uitoefening van die bevoegdheden en de nakoming van die verplichtingen niet buiten de arbeidstijd kan geschieden.

2. Onze Minister kan ter uitvoering van het bepaalde in het eerste lid nadere regelen stellen.

§ 4. *Het loon*

Artikel 14. 1. Deze wet verstaat onder loon het loon in de zin van de Coördinatiewet Sociale Verzekering.

2. Loon, door verschillende personen tezamen onverdeeld genoten, wordt, voor zover niet blijkt van een andere verdeling, geacht door ieder van hen voor een gelijk deel te zijn genoten.

3. Degene, die krachtens de Werkloosheidswet uitkering ontvangt, wordt geacht op elke dag, waarover hij die uitkering ontvangt, een loon te genieten, gelijk aan die uitkering.

Artikel 15. 1. Voor de berekening van het ziekengeld, waarop ingevolge deze wet aanspraak bestaat, wordt volgens door de Sociale Verzekeringsraad te stellen algemene regelen als dagloon beschouwd: hetgeen de werknemer tijdens het genot van het ziekengeld bij een vijfdaagse werkweek gemiddeld per dag zou hebben kunnen verdienen in het beroep, dat hij laatstelijk voor het ontstaan van de ongeschiktheid tot werken uitoefende. Deze algemene regelen worden in de *Nederlandse Staatscourant* openbaar gemaakt.

2. Bij de in het vorige lid bedoelde algemene regelen kan de Sociale Verzekeringsraad ten aanzien van bepaalde groepen van werknemers afwijken van het bepaalde in het vorige lid.

3. Het bestuur van een bedrijfsvereniging kan bijzondere bepalingen treffen inzake de vaststelling van het dagloon voor alle of voor een of meer bepaalde groepen van bij de bedrijfsvereniging verzekerde werknemers, waarbij kan worden afgevoerd van het bepaalde in het eerste lid alsmede van de in dat lid bedoelde algemene regelen.

4. Besluiten als bedoeld in het voorgaande lid behoeven de goedkeuring van de Sociale Verzekeringsraad en worden in de *Nederlandse Staatscourant* openbaar gemaakt. Wanneer de in het eerste lid bedoelde algemene regelen wijziging ondergaan, kan de Sociale Verzekeringsraad de goedkeuring van een besluit als bedoeld in het vorige lid intrekken.

5. De Sociale Verzekeringsraad hoort, alvorens tot vaststelling van de in het eerste lid bedoelde algemene regelen over te gaan, de besturen der bedrijfsverenigingen.

Artikel 16. (Vervallen).

Artikel 17. (Vervallen).

Artikel 18. (Vervallen).

TWEDE AFDELING

Van de verzekering van uitkering van ziekengeld

Artikel 19. 1. De verzekerde heeft bij ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid wegens ziekte recht op ziekengeld overeenkomstig het bij of krachtens deze wet bepaalde.

2. Voor de toepassing van deze wet worden onder ziekte mede verstaan:

- a. zwangerschap en bevalling;
- b. gebreken.

HOOFDSTUK I

Van de verzekerden

Artikel 20. De werknemers in de zin van deze wet zijn verzekerd.

Artikel 21. (Vervallen).

Artikel 22. (Vervallen).

Artikel 23. (Vervallen).

Artikel 24. (Vervallen).

Artikel 25. (Vervallen).

Artikel 26. (Vervallen).

Artikel 26a. Onze Minister kan nadere regelen geven in geval van samenloop van verzekering ingevolge deze wet uit meerdere hoofde.

Artikel 27. (Vervallen).

Artikel 28. 1. De verzekerde, die aanspraak maakt op ziekengeld, is verplicht zich te onderwerpen aan een geneeskundig onderzoek door een door het bestuur der bedrijfsvereniging aangewezen geneeskundige, zich op last van die geneeskundige tot het ondergaan van zodanig onderzoek te laten opnemen in de hem aangewezen inrichting, en in het algemeen de voorschriften van die geneeskundige, welke strekken om een geneeskundig onderzoek mogelijk te maken, op te volgen. Gelijke verplichting bestaat zo dikwijls een geneeskundig onderzoek nodig wordt geoordeeld gedurende de ongeschiktheid tot werken op grond waarvan ziekengeld wordt gevraagd.

2. Het bestuur der bedrijfsvereniging is bevoegd met het oog op de toepassing van het bepaalde in artikel 44, eerste lid, onder a en b, een geneeskundig onderzoek te gelasten bij de aanvang der verzekering.

3. De verzekerde, bedoeld in het eerste lid, die bezwaar heeft tegen opneming in de hem aangewezen inrichting, kan zijn bezwaren inbrengen bij de voorzitter van de Sociale Verzekeringsraad. Deze beslist zo spoedig mogelijk.

4. De aan het geneeskundig onderzoek verbonden kosten komen ten laste van de betrokken bedrijfsvereniging. Door Onze Minister kunnen dienaangaande regelen worden gesteld.

HOOFDSTUK II

Van het ziekengeld

Artikel 29. 1. Het ziekengeld bedraagt 80 honderdsten van het dagloon van de verzekerde.

2. Het ziekengeld wordt, behoudens het bepaalde in de volgende leden, uitgekeerd over iedere dag, dat de ongeschiktheid tot werken duurt, doch niet over de zaterdagen en de zondagen en gedurende ten hoogste 52 weken.

3. Geen ziekengeld wordt uitgekeerd over de eerste twee dagen van de ongeschiktheid tot werken. Bij de bepaling van de in de vorige volzin bedoelde dagen blijven de zaterdag en de zondag buiten beschouwing. Het bestuur van de bedrijfsvereniging kan, bij een door Onze Minister, de Sociale Verzekeringsraad gehoord, goedgekeurd besluit, ten aanzien van alle of van een of meer bepaalde groepen van bij haar verzekerde werknemers, afwijken van het bepaalde in dit lid.

4. Voor de toepassing van het in de beide vorige leden bepaalde geldt als eerste dag van de ongeschiktheid tot werken, de eerste dag, waarop wegens ziekte niet is gewerkt of het werken tijdens de werktijd is gestaakt.

5. Voor het bepalen van de periode van 52 weken, bedoeld in het tweede lid, worden perioden, waarover ziekengeld wordt

uitgekeerd, samengeteld, indien zij elkaar met een onderbreking van minder dan een maand opvolgen. In de gevallen, waarin het bepaalde in de vorige volzin toepassing vindt, worden gedurende de desbetreffende periode van 52 weken de in het derde lid bedoelde dagen, waarover geen ziekengeld wordt uitgekeerd, slechts eenmaal in aanmerking genomen.

6. Voor de toepassing van het bepaalde in het vorige lid worden met perioden, waarover ziekengeld wordt uitgekeerd, gelijkgesteld perioden, waarover in verband met het bepaalde in de artikelen 31, 32, 42 of 44 geen ziekengeld wordt uitbetaald.

7. Bij zwangerschap van een verzekerde wordt, afgezien van de vraag of ongeschiktheid tot werken bestaat dan wel in hoeverre de in het tweede lid bedoelde periode van 52 weken is verstreken, indien zij overlegt een verklaring van een geneeskundige of van een vroedvrouw, inhoudende dat haar zwangerschap is gevorderd tot de in de verklaring aangegeven week en dat derhalve haar bevalling waarschijnlijk is binnen een tijdsverloop van veertig weken, verminderd met het getal der in de verklaring aangegeven weken, ziekengeld uitgekeerd ter hoogte van het dagloon van de verzekerde te rekenen van de eerste dag der laatste zes weken van bovenbedoeld tijdsverloop.

8. Bij bevalling van een verzekerde wordt, afgescheiden van de vraag in hoeverre de in het tweede lid bedoelde periode van 52 weken is verstreken, ziekengeld uitgekeerd ter hoogte van het dagloon van de verzekerde zolang de ongeschiktheid tot werken uit die oorzaak duurt en gedurende ten hoogste tweeënvijftig weken, doch in elk geval gedurende tenminste zes weken na de dag der bevalling.

9. Het bepaalde in artikel 30 blijft ten aanzien van de ongeschiktheid, bedoeld in de twee voorgaande leden, buiten toepassing.

Artikel 30. 1. In geval het, op aanwijzing van de geneeskundige, die voor de controle van verzekerden is aangewezen, in het belang van de zieke werknemer moet worden geacht, dat deze hem passende arbeid verricht en hij door zijn werkgever — of, indien de dienstbetrekking met deze werkgever is geëindigd, door een andere werkgever — tot het verrichten van zodanige arbeid in de gelegenheid wordt gesteld, kan het ziekengeld gedurende de tijd, dat hij deze arbeid verricht, worden gesteld op het bedrag, waarmee zijn dagloon het loon, dat hij voor de bedoelde arbeid ontvangt, overtreft.

2. Weigert de werknemer de in het vorige lid bedoelde arbeid te verrichten, dan kan het bestuur van de bedrijfsvereniging onderscheidenlijk van de afdelingskas het ziekengeld stellen op het bedrag, waarmee het dagloon overtreft het loon, dat hij zou hebben ontvangen, indien hij deze arbeid wel verricht had.

3. Indien de werknemer

a. laatstelijk vóór het intreden van de ongeschiktheid tot werken wegens ziekte, ter zake waarvan hij ziekengeld ontvangt, arbeid verrichtte, welke bij gehele of gedeeltelijke hervatting van die arbeid als schadelijk voor zijn gezondheid moet worden aangemerkt, dan wel

b. kennelijk blijvend niet meer in staat moet worden geacht de arbeid te verrichten, welke hij laatstelijk vóór het intreden van zijn arbeidsongeschiktheid wegens ziekte, ter zake waarvan hij ziekengeld ontvangt, verrichtte,

en het op aanwijzing van de geneeskundige, die voor de controle van verzekerden is aangewezen, in het belang van de zieke werknemer moet worden geacht, dat hij andere hem passende arbeid verricht, kan het bepaalde in de vorige leden door het bestuur van de bedrijfsvereniging onderscheidenlijk van de afdelingskas overeenkomstig worden toegepast, zo de betrokken werknemer door een andere werkgever in de gelegenheid wordt gesteld bedoelde arbeid te verrichten.

4. De rechter is bevoegd te beoordelen of de wijze, waarop van de in de vorige leden bedoelde bevoegdheid gebruik is gemaakt, in overeenstemming is met de redelijkheid.

5. De bedrijfsvereniging kan de in het eerste lid bedoelde werknemer, wiens dienstbetrekking is geëindigd, alsmede de in het derde lid bedoelde werknemer verplichten zich te doen inschrijven bij het orgaan der openbare arbeidsbemiddeling.

Artikel 31. 1. De verzekerde, die gedurende de ongeschiktheid tot werken wegens ziekte loon ontvangt, is verplicht hiervan vóór de uitkering van ziekengeld op door de bedrijfsvereniging in haar reglement te bepalen wijze mededeling te doen.

2. De verzekerde ontvangt aan ziekengeld niet meer dan het bedrag waarmee zijn dagloon het bedrag van het door hem ontvangen loon overtreft.

Artikel 32. 1. Indien de verzekerde ter zake van de ongeschiktheid tot werken wegens ziekte zowel recht heeft op toekenning van ziekengeld krachtens deze wet als op heropening van een arbeidsongeschiktheidsuitkering in verband met het bepaalde in artikel 47 van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, wordt het ziekengeld slechts uitbetaald voor zover het de arbeidsongeschiktheidsuitkering overtreft.

2. Indien de verzekerde ter zake van de ongeschiktheid tot werken wegens ziekte zowel recht heeft op toekenning van ziekengeld krachtens deze wet als op herziening van een arbeidsongeschiktheidsuitkering in verband met het bepaalde in de artikelen 38 en 39 van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, wordt het ziekengeld slechts uitbetaald voor zover het overtreft het bedrag, waarmee de arbeidsongeschiktheidsuitkering in verband met die herziening is verhoogd.

3. De bedrijfsvereniging is bevoegd in bijzondere gevallen van het ziekengeld een hoger bedrag uit te betalen dan in de vorige leden is bepaald.

4. Onze Minister kan met betrekking tot gevallen van samenloop van ziekengeld met arbeidsongeschiktheidsuitkering ingevolge de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering regelen stellen. Bij deze regelen kan worden afgeweken van het bepaalde in de vorige leden.

Artikel 33. 1. Behoudens het bepaalde in het volgende lid en in artikel 34 zijn de eenmaal uitbetaalde termijnen van het ziekengeld niet vatbaar voor terugvordering.

2. Hetgeen aan ziekengeld teveel of ten onrechte is uitbetaald als gevolg van het verstrekken van onjuiste inlichtingen of het niet nakomen van de verplichting als bedoeld in artikel 31, eerste lid, kan gedurende twee jaren na de dag van betaalbaarstelling geheel of gedeeltelijk worden teruggevorderd, dan wel op later uit te betalen ziekengeld of arbeidsongeschiktheidsuitkering in mindering worden gebracht.

Artikel 34. Indien na uitbetaling van ziekengeld blijkt, dat ter zake van de ongeschiktheid, op grond waarvan die uitbetaling plaatsvond, over hetzelfde tijdvak of een gedeelte daarvan aanspraak bestaat op een arbeidsongeschiktheidsuitkering of een verhoging van een arbeidsongeschiktheidsuitkering in verband met het bepaalde in artikel 19 of 37 van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, of een zodanige uitkering of verhoging reeds is uitbetaald na toepassing van het bepaalde in een van die artikelen, dan wel indien in verband met het bepaalde bij of krachtens artikel 32 ten onrechte of teveel ziekengeld is uitbetaald, kan het ten onrechte of teveel uitbetaalde ziekengeld worden teruggevorderd of in mindering worden gebracht op de alsnog uit te betalen arbeidsongeschiktheidsuitkering, doch ten hoogste tot het bedrag der arbeidsongeschiktheidsuitkering of de verhoging van de arbeidsongeschiktheidsuitkering, waarop betrokkene, ter zake van diezelfde ongeschiktheid en over hetzelfde tijdvak, aanspraak kan maken.

Artikel 35. 1. Na het overlijden van degene, aan wie ziekengeld is toegekend, wordt het ziekengeld tot en met de laatste dag der maand, waarin het overlijden plaatsvond, uitbetaald:

a. aan de langstlevende der echtgenoten, indien de overledene gehuwd was en niet duurzaam van de andere echtgenoot gescheiden leefde;

b. in de overige gevallen aan de persoon of de personen, die daarvoor naar het oordeel van het bestuur van de bedrijfsvereniging of van de afdelingskas op billijkheidsoverwegingen in aanmerking komt onderscheidenlijk komen, mits deze daartoe binnen zes maanden na het overlijden een verzoek bij het bestuur van de bedrijfsvereniging of van de afdelingskas heeft onderscheidenlijk hebben ingediend.

2. Indien toepassing van het bepaalde in het eerste lid ertoe zou leiden, dat de periode van 52 weken als bedoeld in artikel 29, tweede lid, zou worden overschreden, wordt het ziekengeld slechts uitbetaald tot en met de dag, waarop bedoelde periode van 52 weken verstrijkt.

Artikel 36. (Vervallen).

Artikel 37. 1. Het bestuur der bedrijfsvereniging is bevoegd hen, die aanspraak maken op ziekengeld, op te roepen en te ondervragen op plaats, dag en uur, door dat bestuur te bepalen.

2. Opgeroepen en, indien hun toestand geleide nodig maakt, mede hun geleiders, worden reiskosten, verblijfkosten en tijdverlies vergoed in de gevallen en volgens regels, door Onze Minister vast te stellen.

Artikel 38. 1. De verzekerde is in geval van ongeschiktheid tot het verrichten van zijn arbeid verplicht te zorgen dat daarvan zo spoedig mogelijk, in elk geval binnen 24 uur of binnen een zodanige kortere termijn als door het orgaan met de uitvoering belast in zijn reglement is bepaald, na het intreden der ongeschiktheid mededeling („ziekmelding”) wordt gedaan aan vorenbedoeld orgaan dan wel, indien dat orgaan de werkgever heeft verplicht tot het aangeven van ziektegevallen, aan de werkgever.

2. In het geval, waarin ingevolge het bepaalde bij of krachtens artikel 58 de werkgever verplicht is tot aangifte van een bedrijfsongeval of beroepsziekte bij de bedrijfsvereniging, wordt de in het eerste lid bedoelde ziekmelding, voor zover nodig in afwijking van het in dat lid bepaalde, door de werkgever gedaan.

Artikel 39. Het bestuur van de bedrijfsvereniging is bevoegd controlevoorschriften vast te stellen. Deze voorschriften behoeven de goedkeuring van de Sociale Verzekeringsraad en mogen niet verder gaan dan strikt noodzakelijk is voor een juiste uitvoering van deze wet.

Artikel 40. Indien degene, aan wie ziekengeld is toegekend, in een inrichting ter verpleging van geesteszieken of van zwakzinnigen is opgenomen of, niet opgenomen zijnde in een zodanige inrichting, op grond van geestelijke gestoordheid niet in staat is kwijting te verlenen voor de uitbetaling van het ziekengeld is het bestuur van de bedrijfsvereniging of van de afdelingskas bevoegd het ziekengeld uit te betalen aan een door hem aan te wijzen persoon of instelling. In andere door Onze Minister aan te wijzen bijzondere gevallen is het bestuur van de bedrijfsvereniging of van de afdelingskas eveneens bevoegd het ziekengeld in plaats van aan degene, aan wie het ziekengeld is toegekend, zonder diens machtiging uit te betalen aan een door hem aan te wijzen persoon of instelling.

Artikel 41. Indien in verband met het bepaalde in artikel 40 het ziekengeld aan een instelling werd uitbetaald, is het bestuur van de bedrijfsvereniging of van de afdelingskas be-

voegd het ziekengeld na het overlijden van degene, aan wie het ziekengeld is toegekend, tot en met de laatste dag der maand, waarin het overlijden plaatsvond, aan die instelling uit te betalen, indien voor die uitbetaling naar het oordeel van dat bestuur geen persoon of personen als bedoeld in artikel 35, in aanmerking komt onderscheidenlijk komen.

Artikel 42. 1. Aan de verzekerde wordt geen ziekengeld uitbetaald over de tijd gedurende welke hij is opgenomen in een gevangenis, rijkswerkinrichting of rijksinrichting voor kinderbescherming, dan wel op grond van artikel 27 van de Beginselenwet voor de kinderbescherming (Stb. 1961, 403) is toevertrouwd aan een instelling als bedoeld in artikel 3 van die wet.

2. De bedrijfsvereniging is bevoegd het ziekengeld, hetwelk op grond van het bepaalde in het vorige lid niet aan de werknemer wordt uitbetaald, geheel of gedeeltelijk uit te keren aan de personen, wier kostwinner hij is.

3. De bedrijfsvereniging kan, voor zover zij van haar bevoegdheid, bedoeld in het vorige lid, geen gebruik heeft gemaakt, hem, die uit de gevangenis, rijkswerkinrichting of rijksinrichting voor kinderbescherming is ontslagen, of die niet meer is toevertrouwd aan een instelling, bedoeld in het eerste lid, alsnog in het genot stellen van het in dat lid bedoelde ziekengeld of dit te zijnen behoeve doen aanwenden.

Artikel 43. De verzekerde, aan wie een vrijstelling als bedoeld in artikel 17 der Coördinatiewet Sociale Verzekering is verleend, komt geen ziekengeld toe.

Artikel 44. 1. Het bestuur van de bedrijfsvereniging of van de afdelingskas is bevoegd de uitkering van ziekengeld geheel of ten dele te weigeren:

a. 1°. indien de ongeschiktheid tot werken bestond op het tijdstip, dat de verzekering een aanvang nam;

2°. indien de ongeschiktheid tot werken binnen een half jaar na het tijdstip, dat de verzekering een aanvang nam, is ingetreden, terwijl de gezondheidstoestand van de betrokkene ten tijde van de aanvang van zijn verzekering het intreden van ongeschiktheid tot werken binnen een half jaar kennelijk moest doen verwachten;

b. bij zwangerschap ontstaan vóór, of bevalling binnen zes maanden na de dag, waarop de verzekering een aanvang nam; het in de voorgaande zinsnede bepaalde vindt geen toepassing, indien in de periode van zwangerschap, voorzover deze op de dag, waarop de verklaring, bedoeld in artikel 29, zevende lid, is opgemaakt, is verstreken, de verzekering, vroegere verzekeringen van de verzekerde inbegrepen, niet gedurende meer dan 60 dagen is onderbroken geweest; eveneens vindt het in de eerste zinsnede bepaalde geen toepassing bij bevalling, indien hetzij de uitkering, bedoeld in artikel 29, zevende lid, is toegekend, hetzij de verzekering, vroegere verzekeringen van de verzekerde inbegrepen, in het tijdvak van veertig achtereenvolgende weken, onmiddellijk voorafgaande aan de dag der bevalling, niet gedurende meer dan 60 dagen is onderbroken geweest;

c. indien de verzekerde niet binnen redelijke termijn geneeskundige hulp inroept en niet zich gedurende het gehele verloop der ziekte onder behandeling blijft stellen of indien hij de voorschriften van de behandelende geneeskundige niet opvolgt;

d. indien de verzekerde gedurende de ongeschiktheid tot werken zich schuldig maakt aan gedragingen, waardoor zijn genezing wordt belemmerd;

e. indien de verzekerde zonder deugdelijke grond nalaat gevolg te geven aan een verzoek, ingevolge deze wet gedaan door het bestuur van de bedrijfsvereniging of van de afdelingskas om te verschijnen of inlichtingen te verstrekken, of indien het geneeskundig onderzoek door een door het bestuur van de bedrijfsvereniging of van de afdelingskas aangewezen ge-

neeskundige, door toedoen van de verzekerde niet kan plaats hebben;

f. indien de verzekerde het voorschrift, gegeven in artikel 38, niet opgevolgd heeft. In dat geval mag ziekengeld geweigerd worden over de dagen, voorafgaande aan de tweede dag na die van de ontvangst der ziekmelding. Bij de bepaling van de laatste twee dagen van het tijdvak, waarover de uitkering van ziekengeld mag worden geweigerd, blijven de zaterdag en de zondag buiten beschouwing;

g. indien de verzekerde de hem op grond van artikel 30, vijfde lid, opgelegde verplichting niet nakomt of zich niet houdt aan de controlevoorschriften als bedoeld in artikel 39;

h. indien de verzekerde de leeftijd van 70 jaar heeft bereikt en hij gedurende het laatste halfjaar, aan de ongeschiktheid tot werken voorafgaande, niet op ten minste vijftig dagen arbeid in dienstbetrekking heeft verricht;

i. indien met betrekking tot de ongeschiktheid tot werken bij de uitvoering van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering gebruik wordt gemaakt van de bevoegdheid bedoeld in de artikelen 25 of 28, onder *a* of *b*, van die wet;

j. indien de verzekerde zijn ongeschiktheid tot werken opzettelijk heeft veroorzaakt.

2. Het bepaalde in het eerste lid, onder *a*, sub 2°, blijft buiten toepassing ten aanzien van degene, die onmiddellijk voorafgaande aan het tijdstip, dat de verzekering een aanvang nam, in verband met het bepaalde in artikel 6, eerste lid, onder *a* of *b*, niet verzekerd was.

Artikel 45. De rechter is bevoegd te beoordelen of de wijze waarop van de in artikel 44 bedoelde bevoegdheid gebruik is gemaakt, in overeenstemming is met de redelijkheid.

Artikel 46. 1. Degene die:

a. gedurende twee maanden onafgebroken op alle dagen verzekerd is geweest of

b. in de loop van de twee maanden, voorafgaande aan het einde van zijn verzekering, op ten minste 16 dagen verzekerd is geweest,

heeft, indien hij in het onder *a* bedoelde geval binnen een maand na het einde van die twee maanden en in het onder *b* bedoelde geval binnen 8 dagen na het einde van zijn verzekering ongeschikt tot werken wordt, tegenover de bedrijfsvereniging, waarbij hij laatstelijk verzekerd was, aanspraak op ziekengeld alsof hij verzekerd was gebleven.

2. Voor de toepassing van het in het vorige lid, onder *a*, bepaalde, wordt de daargenoemde termijn van twee maanden geacht niet te zijn onderbroken, indien de betrokkene gedurende niet meer dan zeven dagen niet verzekerd is geweest. Voor de toepassing van het bepaalde in dit en het vorige lid wordt arbeid, in een aaneengesloten nachtdienst op twee dagen verricht, gerekend als arbeid op één dag.

3. Voor de vaststelling van het bedrag van het ziekengeld wordt de ongeschiktheid tot werken geacht te zijn ingetreden in de kalenderweek, waarin de verzekering is geëindigd.

4. De in het eerste lid bedoelde aanspraak komt niet toe aan:

a. degene, die in verband met het bepaalde in artikel 6, eerste lid, onder *a* of *b*, niet verzekerd is;

b. degene, die ingevolge de wetgeving van een andere Mogendheid aanspraak heeft op uitkering bij ziekte.

5. De in het eerste lid bedoelde aanspraak komt mede toe, voor zover het betreft de toepassing van het zevende en achtste lid van artikel 29, aan de vrouw, wier bevalling waarschijnlijk is, onderscheidenlijk wier bevalling plaatsvindt binnen een tijdsverloop van tien weken na het einde van haar verplichte verzekering.

6. Voor de toepassing van dit artikel is ongeschikt tot werken degene, die ongeschikt is tot het verrichten van de arbeid, waarmee hij in zijn onderhoud placht te voorzien.

Artikel 47. Het ziekengeld wordt uiterlijk in de kalenderweek, volgende op die, waarover het is verschuldigd, uitgekeerd.

Artikel 48. Voor zover betreft het in ontvangst nemen van een uitkering ingevolge deze wet en het verlenen van kwijting voor de betaling daarvan, wordt een minderjarige met een meerderjarige gelijkgesteld. Indien de wettelijke vertegenwoordiger zich tegen de betaling aan de minderjarige schriftelijk verzet bij het bestuur der betrokken bedrijfsvereniging, geschiedt de uitbetaling aan de wettelijke vertegenwoordiger.

Artikel 49. (Vervallen).

Artikel 50. 1. Het ziekengeld is:

a. onvervreemdbaar;

b. niet vatbaar voor verpanding of belening;

c. behoudens voor zover dit dient tot verhaal van onderhoud, waartoe de verzekerde volgens de wet is gehouden, niet vatbaar voor executoriaal of conservatoir beslag, noch voor faillissementsbeslag.

2. Volmacht tot ontvangst van het ziekengeld, onder welke vorm of benaming ook verleend, is steeds herroepelijk.

3. Elk beding, strijdig met enige bepaling van dit artikel, is nietig.

Artikel 51. Het Rijk is tegenover de verzekerden, die recht hebben op ziekengeld, zonder enig voorbehoud voor de uitkering daarvan aansprakelijk.

Artikel 52. Bij de vaststelling van de schadevergoeding, waarop de verzekerde naar burgerlijk recht aanspraak kan maken ter zake van zijn ongeschiktheid tot werken wegens ziekte, houdt de rechter rekening met de aanspraken, die hij krachtens deze wet heeft.

Artikel 52a. De bedrijfsvereniging heeft voor de krachtens deze wet gemaakte kosten verhaal op degene, die in verband met het veroorzaken van ongeschiktheid tot werken jegens de verzekerde naar burgerlijk recht tot schadevergoeding is verplicht, doch ten hoogste tot het bedrag, waarvoor deze bij het ontbreken van de aanspraken krachtens deze wet naar burgerlijk recht aansprakelijk zou zijn, verminderd met een bedrag, gelijk aan dat van de schadevergoeding tot betaling waarvan de aansprakelijke persoon jegens de verzekerde naar burgerlijk recht is gehouden.

Artikel 52b. 1. Het bepaalde in het vorige artikel geldt ten aanzien van de naar burgerlijk recht tot schadevergoeding verplichte werkgever van de verzekerde, onderscheidenlijk ten aanzien van de naar burgerlijk recht tot schadevergoeding verplichte verzekerde, die in dienstbetrekking staat tot dezelfde werkgever als de verzekerde jegens wie naar burgerlijk recht verplichting tot schadevergoeding bestaat, slechts indien de ongeschiktheid tot werken is te wijten aan opzet of bewuste roekeloosheid van die werkgever onderscheidenlijk verzekerde.

2. Voor de toepassing van het vorige lid wordt mede als werkgever beschouwd degene, die krachtens het bepaalde bij het eerste lid van artikel 16a der Coördinatiewet Sociale Verzekering mede als werkgever wordt beschouwd, ongeacht de bij het tweede lid van dat artikel bedoelde uitzonderingen.

HOOFDSTUK III

Van de bedrijfsverenigingen

Artikel 53. 1. In de uitvoering van de in deze wet geregelde verzekering wordt voorzien door bedrijfsverenigingen.

2. Onder bedrijfsvereniging wordt in deze wet verstaan een bedrijfsvereniging als bedoeld in Hoofdstuk II van de Organisatiewet Sociale Verzekering.

3. Onder afdelingskas wordt in deze wet verstaan een afdelingskas als bedoeld in § 2 van Hoofdstuk II van de Organisatiewet Sociale Verzekering.

Artikel 54. De bedrijfsvereniging is verplicht een reglement voor de ziekteverzekering („ziekengeldreglement”) samen te stellen, dat evenals een latere wijziging daarvan aan de goedkeuring van Onze Minister is onderworpen.

Artikel 55. 1. De werknemer is, behoudens het bepaalde in de volgende leden, verzekerd bij de bedrijfsvereniging, waar bij zijn werkgever is aangesloten.

2. Degene, die als werknemer wordt beschouwd ingevolge artikel 7, onder:

a, b en c: is verzekerd bij de bedrijfsvereniging, welke beslist over de toekenning van de aldaar bedoelde uitkering;

e: is verzekerd bij de door Onze Minister aan te wijzen bedrijfsvereniging.

3. Indien de werkgever bij meer dan één bedrijfsvereniging is aangesloten, is de werknemer verzekerd bij de bedrijfsvereniging, welke haar werking uitstrekt over het onderdeel van het bedrijfs- en beroepsleven, waartoe zijn werkzaamheden uitsluitend of in hoofdzaak behoren.

4. Voor de toepassing van deze wet gelden aaneensluitende verzekeringen bij verschillende bedrijfsverenigingen als één verzekering.

Artikel 56. 1. Bij overgang van een werkgever van de ene bedrijfsvereniging naar een andere blijven ziekengelduitkeringen, verschuldigd ter zake van ongeschiktheid tot werken van werknemers van die werkgever, ontstaan vóór de dag van diens overgang, voor rekening van de bedrijfsvereniging, welke het risico van hun verzekering droeg op de dag, waarop de ongeschiktheid tot werken is ontstaan.

2. De ziekengelduitkeringen, ingevolge artikel 46 verschuldigd ter zake van ongeschiktheid tot werken van gewezen werknemers van vorenbedoelde werkgever, ontstaan na de dag van diens overgang, komen voor rekening van de bedrijfsvereniging, waarbij deze werknemers laatstelijk verzekerd waren.

Artikel 57. 1. De bedrijfsvereniging is bevoegd, onder goedkeuring van Onze Minister, gehoord de Sociale Verzekeringsraad, te bepalen, dat aan bij haar verzekerde werknemers hogere uitkeringen zullen worden gedaan dan deze wet vaststelt of over langere duur dan deze bepaalt of behalve het bij deze wet bepaalde ziekengeld andere uitkeringen zullen worden gedaan. Zodanige bepalingen worden in de *Nederlandse Staatscourant* openbaar gemaakt.

2. De bepalingen van deze wet en de ter uitvoering van die bepalingen genomen besluiten zijn, voor zover bij de krachtens het eerste lid te stellen regelen niet anders is bepaald en met inachtneming van de wijzigingen, welke de aard van het onderwerp vordert, van overeenkomstige toepassing op de uit het bepaalde in het eerste lid voortvloeiende uitkeringen.

Artikel 58. Onze Minister kan, ter bevordering van de veiligheid van de arbeid van verzekerden alsmede van de gezondheid van verzekerden bij de arbeid, regelen stellen inzake het door de werkgever vastleggen van gegevens en het verstrekken van inlichtingen door de werkgever aan de bedrijfsvereniging en door de bedrijfsvereniging aan een bij die regelen aan te wijzen instelling omtrent bedrijfsongevallen en beroepsziekten.

Artikel 59. (Vervallen).

Artikel 60. 1. De premie wordt vastgesteld in honderdsten van het loon, dat in het tijdvak, waarover de betaling loopt, door de verzekerde is genoten.

2. Van de premie is de helft door de verzekerde verschuldigd tot ten hoogste één ten honderd van zijn voor premie-

berekening in aanmerking komend loon en het overblijvende door de werkgever, behoudens dat de premie geheel door de werkgever is verschuldigd ten aanzien van de verzekerde, wiens loon geheel bestaat in verstrekkingen in natura, met of zonder huisvesting en onderricht.

3. In bijzondere gevallen is evenwel Onze Minister bevoegd de werkgever toe te staan op het loon van de werknemer een groter aandeel in de premie in te houden dan ingevolge het tweede lid van dit artikel geoorloofd is. Bij de vorenbedoelde vergunning wordt het aandeel in de premie, dat op het loon van de werknemer mag worden ingehouden, aangegeven.

4. De werkgever is gehouden zowel de door de verzekerde als de door hemzelf verschuldigde premie te betalen. De werkgever mag op het loon van de verzekerde inhouden het door deze verschuldigde deel der premie over de tijd, waarover dat loon betaald wordt. Het ingehouden bedrag wordt geacht door de werkgever te worden gevorderd krachtens artikel 1638r, onder 3°, van het Burgerlijk Wetboek. Indien de verschuldigde premie na de loonuitbetaling met terugwerkende kracht wordt verhoogd, of indien een voorschotpremie wordt gevorderd, mag bij de definitieve vaststelling van de kosten niets van een eventueel door de werkgever bij te betalen bedrag of bijbetaald bedrag op de werknemer worden verhaald.

Artikel 61. (Vervallen).

Artikel 62. (Vervallen).

Artikel 63. 1. Uit de middelen, opgebracht door de aangesloten werkgevers, met uitzondering van de werkgevers aan wier onderneming een afdelingskas is verbonden en de werkgevers die krachtens de statuten der bedrijfsvereniging met een afdelingskas zijn gelijkgesteld, vormt de bedrijfsvereniging een reserve.

2. De reserve dient aan het einde van elk boekjaar ten minste een omvang te hebben van een derde deel van de gemiddeld per boekjaar over de drie voorafgaande boekjaren verstrekte uitkeringen. Uitkeringen, welke uitsluitend voor rekening komen van een afdelingskas, of van een krachtens de statuten der bedrijfsvereniging met een afdelingskas gelijkgestelde werkgever, blijven voor het bepalen van de omvang van de reserve buiten aanmerking. De Sociale Verzekeringsraad kan voorschriften geven omtrent de belegging van de middelen der reserve, alsmede omtrent de wijze van waardering der beleggingen.

3. De bedrijfsvereniging is bevoegd, indien haar middelen over enig boekjaar niet toereikend zijn om de uitgaven over dat jaar te dekken, een bedrag ter grootte van het tekort aan de reserve te onttrekken.

4. Indien de reserve op het einde van enig boekjaar minder bedraagt dan het in het tweede lid bedoelde minimum, vindt in het daaropvolgende boekjaar aanvulling tot dat minimum plaats. Indien de resultaten over laatstbedoeld boekjaar niet toereikend zijn om de reserve tot het minimum aan te vullen, vindt verdere aanvulling plaats in het tweede boekjaar — of, indien de resultaten ook dan ontoereikend zijn, uiterlijk in het derde boekjaar — volgende op het jaar, waarin de reserve voor het eerst beneden het minimum daalde.

5. Indien de reserve binnen het in het vorige lid bedoelde tijdsverloop van drie jaren niet opnieuw het minimum, als bedoeld in het tweede lid, heeft bereikt, geeft de Sociale Verzekeringsraad een aanwijzing omtrent de maatregelen, die moeten worden genomen, teneinde de reserve alsnog binnen de kortst mogelijke termijn tot het minimum aan te vullen.

6. Een aanwijzing, als bedoeld in het vorige lid, kan binnen het tijdsverloop van de daarin bedoelde drie jaren gegeven worden, indien de reserve is gedaald tot minder dan de helft van het in het tweede lid bedoelde minimum, dan wel indien bijzondere omstandigheden zulks naar het oordeel van de Sociale Verzekeringsraad wenselijk maken.

7. Indien een bedrijfsvereniging bij haar aangesloten werkgevers in groepen heeft ingedeeld en verder is bepaald, dat de reserve in even zoveel onderdelen wordt gesplitst, en dat, onverlet de aansprakelijkheid van de bedrijfsvereniging, elk onderdeel ten behoeve van de betrokken groep wordt aangewend, is het bepaalde in de voorgaande leden met betrekking tot deze onderdelen van de reserve van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK IV

Van de vrijwillige verzekering bij de bedrijfsverenigingen

Artikel 64. 1. De bedrijfsverenigingen zijn verplicht overeenkomstig het bij of krachtens dit hoofdstuk bepaalde tot de vrijwillige verzekering toe te laten, mits hij hier te lande woont:

a. degene, wiens verplichte verzekering is geëindigd en te wiens aanzien op grond van gebleken omstandigheden redelijkerwijze valt aan te nemen, dat onderbreking van die verplichte verzekering van korte duur zal zijn, dan wel dat het zijn bedoeling is bij geboden gelegenheid opnieuw een dienstbetrekking aan te gaan;

b. degene, die, terwijl hij hier te lande woonde, in het buitenland verplicht verzekerd was tegen geldelijke gevolgen van ziekte, mits:

1°. hij niet meer in het buitenland verzekerd is, omdat hij niet langer werkzaamheden verricht in het buitenland;

2°. op grond van gebleken omstandigheden redelijkerwijze valt aan te nemen, dat het zijn bedoeling is bij geboden gelegenheid opnieuw een dienstbetrekking aan te gaan;

c. degene, wiens verplichte verzekering is geëindigd en die als zelfstandige een bedrijf of beroep uitoefent of gaat uitoefenen, indien gedurende de drie jaren, onmiddellijk voorafgaande aan het einde van zijn verplichte verzekering, onafgebroken, al dan niet hier te lande, ingevolge het bepaalde bij of krachtens een wettelijke regeling een voorziening tegen geldelijke gevolgen van ziekte op hem van toepassing is geweest;

d. degene, wiens dienstbetrekking ertoe strekt, dat slechts een gedeelte van een normale werkweek arbeid wordt verricht — niet uitsluitend als gevolg van een voor betrokkene geldende werktijdregeling, krachtens welke een normale werkweek van gemiddeld minder dan zes dagen van toepassing is — en die uit hoofde van die dienstbetrekking verplicht verzekerd is, indien gedurende de drie jaren, onmiddellijk voorafgaande aan de dag van aanvang van zijn vrijwillige verzekering, onafgebroken, al dan niet hier te lande, ingevolge het bepaalde bij of krachtens een wettelijke regeling een voorziening tegen geldelijke gevolgen van ziekte op hem van toepassing is geweest;

e. degene, aan wie een arbeidsongeschiktheidsuitkering krachtens de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering is toegekend, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van minder dan 45 %;

f. degene, wiens arbeidsongeschiktheidsuitkering krachtens de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van ten minste 45 %, wegens afneming van de arbeidsongeschiktheid is herzien naar een arbeidsongeschiktheid van minder dan 45 %;

g. degene, wiens arbeidsongeschiktheidsuitkering krachtens de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van ten minste 45 %, is ingetrokken.

2. De in het vorige lid bedoelde verplichting bestaat eveneens ten aanzien van degene, wiens verplichte verzekering is geëindigd en die buiten het Rijk woont en aldaar in dienstbetrekking staat tot een binnen het Rijk wonende of gevestigde werkgever.

3. De bedrijfsverenigingen zijn echter bevoegd de in de vorige leden bedoelde personen, die de leeftijd van 65 jaar bereikt hebben, van de in het eerste lid bedoelde verzekering uit te sluiten.

4. De bedrijfsverenigingen zijn bevoegd ook andere personen tot de vrijwillige verzekering toe te laten. Een verzekering, gesloten met toepassing van het bepaalde in de vorige volzin, wordt voor de toepassing van het eerste lid, onder c en d, niet beschouwd als een voorziening ingevolge het bepaalde bij of krachtens een wettelijke regeling.

Artikel 65. 1. De in het eerste lid van het vorige artikel, onder c en d, genoemde termijn van drie jaren wordt geacht niet te zijn onderbroken:

a. indien de betrokkene gedurende niet meer dan zestig dagen niet verzekerd is geweest;

b. gedurende de wachttijd als bedoeld in de artikelen 19, 37 en 38 van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering;

c. gedurende het tijdvak, waarover een arbeidsongeschiktheidsuitkering krachtens de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering is genoten, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van ten minste 45 %.

2. De in het eerste lid van het vorige artikel, onder c en d, genoemde voorwaarde van een verzekeringsduur van drie jaren wordt geacht te zijn vervuld, indien de betrokkene in het genot is van een arbeidsongeschiktheidsuitkering krachtens de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering.

Artikel 66. 1. De aanmelding voor de vrijwillige verzekering dient te geschieden bij de bedrijfsvereniging:

a. door de in het eerste lid, onder a, b en c, en het tweede lid van artikel 64 bedoelde personen binnen een maand na het einde van hun verplichte verzekering;

b. door de in het eerste lid, onder e, f en g van artikel 64 bedoelde personen binnen een maand na de dagtekening van de beslissing, waarbij de arbeidsongeschiktheidsuitkering onderscheidenlijk werd toegekend, herzien of ingetrokken.

2. De in het vorige lid, onder b, bedoelde personen worden geacht zich binnen een maand na de dagtekening van de beslissing te hebben aangemeld, indien de aanmelding geschiedt binnen een maand na de dag, waarop zij redelijkerwijze hebben kunnen kennis nemen van die beslissing.

3. De Sociale Verzekeringsraad kan regelen stellen voor bijzondere gevallen, waarin aanmelding voor de vrijwillige verzekering later dan de in de vorige leden bedoelde maand mogelijk is.

Artikel 67. 1. De premie voor de vrijwillige verzekering wordt geheven naar de maatstaf van het dagloon, dat overeenkomstig door de Sociale Verzekeringsraad te stellen regelen aan die verzekering ten grondslag ligt.

2. Het percentage van het dagloon, waarin de premie wordt vastgesteld, is, met betrekking tot de in het eerste en het tweede lid van artikel 64 bedoelde personen, gelijk aan het percentage van het loon, dat voor de betrokkenen als premie verschuldigd zou zijn, indien zij verplicht verzekerd waren.

Artikel 68. (Vervallen).

Artikel 69. 1. De vrijwillig verzekerde heeft recht op uitkering, indien hij wegens ziekte ongeschikt is tot het verrichten van hem passende arbeid. Behoudens het bepaalde in het tweede lid, blijft het bepaalde in artikel 19, tweede lid, onder a, buiten toepassing.

2. Een vrouw, die bij het einde van haar verplichte verzekering zwanger was, heeft ter zake van die zwangerschap en de daaruit volgende bevalling aanspraak op de uitkering, voorzien bij artikel 29, zevende en achtste lid.

Artikel 70. (Vervallen).

Artikel 71. 1. Al hetgeen met betrekking tot de vrijwillige verzekering nog nader geregeld dient te worden, geschiedt door de Sociale Verzekeringsraad onder goedkeuring van Onze Minister.

2. In de op grond van het vorige lid door de Sociale Verzekeringsraad te stellen regelen kan worden bepaald, dat de bedrijfsverenigingen, onder goedkeuring van de Sociale Verzekeringsraad, omtrent de vrijwillige verzekering ten aanzien van in die regelen aan te geven onderwerpen nadere regelen kunnen stellen.

Artikel 72. Met betrekking tot het bepaalde bij of krachtens dit hoofdstuk zijn, met inachtneming van de wijzigingen, welke de aard van het onderwerp vordert, de overige bepalingen van deze wet en de ter uitvoering van die bepalingen genomen besluiten, voor zoveel nodig, van overeenkomstige toepassing, voor zover daarvan in het bij of krachtens dit hoofdstuk bepaalde niet is afgeweken.

DERDE AFDELING

Van het beroep

Artikel 73. 1. Aan de belanghebbende wordt, desverlangd, schriftelijk kennis gegeven van een beslissing ingevolge deze wet, welke

a. verband houdt met het recht op en de uitbetaling van ziekengeld;

b. betrekking heeft op verschuldigde premie;

c. betrekking heeft op toelating tot de vrijwillige verzekering op grond van het bepaalde in artikel 64, eerste en tweede lid.

2. Een kennisgeving, als in het vorige lid bedoeld, is gedagtekend, vermeldt de gronden waarop de beslissing berust, alsmede, behoudens indien het betreft een beslissing ingevolge artikel 35, eerste lid, onder *b*, naam en adres van het college, waarbij ingevolge het bepaalde in artikel 75 beroep kan worden ingesteld en de termijn van beroep.

Artikel 73a. Tegen een beslissing, waarvan ingevolge het bepaalde in het vorige artikel schriftelijk kennis wordt gegeven, staat, behoudens indien het betreft een beslissing ingevolge artikel 35, eerste lid, onder *b*, voor de belanghebbende beroep open.

Artikel 74. Indien de bestreden beslissing betrekking heeft op een geschil van geneeskundige aard omtrent het al dan niet bestaan of voortbestaan van de ongeschiktheid tot werken wordt het beroep ingesteld binnen 14 dagen na dagtekening van de mededeling van die beslissing.

Artikel 75. 1. Over het beroep wordt geoordeeld door de raden van beroep en door de Centrale Raad van Beroep, bedoeld in de Beroepswet.

2. De artikelen 135—144 der Beroepswet vinden toepassing in geschillen van geneeskundige aard omtrent het al dan niet bestaan of voortbestaan van de ongeschiktheid tot werken. Voor zover bij een uitspraak van een raad van beroep is beslist omtrent zulk een geschil, staat daarvan geen hoger beroep open.

VIERDE AFDELING

Straf-, overgangs- en slotbepalingen

HOOFDSTUK I

Strafbepalingen

Artikel 76. Hij, die niet voldoet aan een der verplichtingen, omschreven in de artikelen 13 en 31, eerste lid, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van ten hoogste f 100,—.

Artikel 77. (Vervallen).

Artikel 78. Hij, die door hem krachtens deze wet betaalde of verschuldigde premie inhoudt op het loon van of op enige andere wijze verhaalt op een verzekerde of gewezen verzekerde,

zonder dat dit bij of krachtens deze wet is toegestaan, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van ten hoogste f 100,—.

Artikel 79. Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren wordt gestraft de verzekerde, die de bij artikel 31, eerste lid, van hem gevorderde mededeling opzettelijk verzwijgt.

Artikel 80. 1. Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren wordt gestraft hij, die zich ziek meldt bij meer dan één bedrijfsvereniging, daaronder begrepen een afdelingskas, met het oogmerk om meer ziekengeld te verkrijgen dan hem in totaal krachtens de bepalingen dezer wet toekomt.

2. Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren wordt gestraft hij, die zich ter zake van dezelfde ziekte wendt tot meer dan één bedrijfsvereniging, daaronder begrepen een afdelingskas, met het oogmerk om meer geldelijke uitkering te verkrijgen, dan hem in totaal krachtens de bepalingen dezer wet en de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering toekomt.

Artikel 81. 1. Indien een bij of krachtens deze wet strafbaar gesteld feit wordt gepleegd door of vanwege een lichaam, wordt de strafvervolg ingesteld en worden de straffen uitgesproken hetzij tegen dat lichaam, hetzij tegen hen, die tot het feit opdracht hebben gegeven of die feitelijk leiding hebben gehad bij het verboden handelen of nalaten, hetzij tegen beiden.

2. Een bij of krachtens deze wet strafbaar gesteld feit wordt onder meer gepleegd door of vanwege een lichaam, indien het gepleegd wordt door personen, die hetzij uit hoofde van een dienstbetrekking hetzij uit anderen hoofde handelen in de sfeer van het lichaam, ongeacht of deze personen ieder afzonderlijk het strafbaar feit hebben gepleegd dan wel bij hen gezamenlijk de elementen van dat feit aanwezig zijn.

3. Indien een strafvervolg ing wordt ingesteld tegen een lichaam, wordt het tijdens de vervolg vertegenwoordigd door de bestuurder en, indien er meer bestuurders zijn, door één dezer. De vertegenwoordiger kan bij gemachtigde verschijnen. Het gerecht kan de persoonlijke verschijning van een bepaalde bestuurder bevelen; het kan alsdan zijn medebrenging gelasten.

4. Indien een strafvervolg ing wordt ingesteld tegen een lichaam, vindt artikel 538, onder 2°, van het Wetboek van Strafvordering overeenkomstige toepassing.

Artikel 82. Bij overtreding van een der artikelen 76 of 78 kan hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van ten hoogste f 200,— worden opgelegd, indien tijdens het plegen van het feit nog geen twee jaren zijn verlopen sedert een veroordeling van de schuldige wegens gelijk feit onherroepelijk is geworden.

Artikel 83. De bij deze wet strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als misdrijven, uitgezonderd die, bedoeld bij artikel 76 en 78, welke als overtredingen worden beschouwd.

Artikel 84. (Vervallen).

HOOFDSTUK II

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 85. De termijnen van het ziekengeld, welke niet zijn ingevorderd binnen twee jaren na de dag der betaalbaarheid, worden niet meer uitbetaald.

Artikel 86. Hetgeen nog ter uitvoering van deze wet nodig is, wordt door Onze Minister geregeld.

Artikel 87. 1. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen voor bepaalde groepen van personen bijzondere bepalingen worden gemaakt ten aanzien van de verzekering en de ziekengelduitkering.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald, dat ten aanzien van een of meer groepen van verzekerden, met

inachtneming van bij die maatregel te stellen regelen, naast het ziekingeld bijdragen worden verstrekt voor een of meer sociale fondsen. Met bijdragen worden gelijkgesteld bonnen, zegels, certificaten en andere dergelijke bewijzen, welke door het betrokken sociale fonds worden uitgegeven of voorgeschreven.

Artikel 88. 1. Een overeenkomst met betrekking tot de verzekering van geldelijke gevolgen van ongeschiktheid tot werken wegens ziekte, gesloten door degene, die verplicht verzekerd wordt, vervalt met ingang van de dag, waarop de verzekeraar van de verzekerde mededeling van het verplicht verzekerd worden ontvangt, voor zover aan de overeenkomst rechten kunnen worden ontleend, gelijkwaardig aan die, welke uit de in deze wet geregelde verplichte verzekering voortvloeien. Bereikt deze mededeling de verzekeraar vóór de dag,

waarop de betrokkene verplicht verzekerd wordt, dan vervalt de overeenkomst met ingang van die dag.

2. De premie, welke degene, wiens verzekering krachtens het bepaalde in het eerste lid geheel of gedeeltelijk is vervallen, heeft vooruitbetaald, wordt door de verzekeraar al naar gelang van het vervallen gedeelte der overeenkomst terugbetaald, onder aftrek van ten hoogste 25 procent van het terug te betalen bedrag voor administratiekosten.

Artikel 89. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in deze wet gestelde termijnen van uitkering van geldelijke schadeloosstelling alsmede op de termijnen, gesteld in de artikelen 6, tweede lid, onder a en c, 29, vijfde lid, en 46, eerste en vijfde lid.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]